

תת"ע 10159/02/18 - מדינת ישראל נגד אילן משה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10159-02-18 מדינת ישראל נ' אילן משה
לפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הילה דביר

המאשימה

נגד

אילן משה

הנאשם

הכרעת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אני מודיעה על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 27.11.17 סמוך לשעה 08:10, בתל אביב, בצומת מקווה ישראל ואלנבי, נהג ברכב בכביש המחולק לנתיבים שבהם סומנו חיצים המובילים לצומת, ויצא מהצומת שלא בכוון החץ שסומן בנתיב ממנו נכנס לצומת, בניגוד לתקנה 36(ד) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: ה"תקנות").

במקור קיבל הנאשם הודעת תשלום קנס אולם הוא בחר שלא לשלם את הקנס וביקש כי עניינו יובא בפני שופט כיוון שכפר במיוחס לו.

מטעם התביעה העיד שוטר אשר טען כי ראה את הנאשם מבצע עבירה והוגש ת/1- הודעת תשלום קנס.

הנאשם בעדותו הכחיש כי עבר עבירה. לטענתו נסע בנתיב ימני, עקף משאית וחזר לנתיב ימני לפניו ימינה. הוגש נ/1 - תמונה של המקום.

נתתי דעתי לגרסאות הצדדים מזה ומזה ואני קובעת כי התעורר בי ספק אשר לביצוע העבירה .

אין מחלוקת כי הנאשם נהג ברכב, במקום האמור בכתב האישום.

עמוד 1

אין מחלוקת כי בצומת האמור, קיימים 3 נתיבי נסיעה.

נתיב שמאלי ונתיב אמצעי מורים על נסיעה ישר בלבד ונתיב ימני מורה על נסיעה ימינה.

המחלוקת בין הצדדים הינה - האם הנאשם נסע בנתיב האמצעי בו מסומן חץ לנסיעה ישר או האם הוא נסע בנתיב הימני בו מסומנים חצים לנסיעה ימינה.

השוטר בעדותו הקריא מת/1 ממנו עולה כי עמד סטטי בצד המזרחי בצומת, פניו לכיוון מקווה ישראל, הבחין ברכב בנתיב האמצעי -המורה על נסיעה ישר, נכנס לצומת ובמרכזו פנה ימינה בניגוד לסימון בנתיב ממנו נכנס לצומת. סימנים על פני הנתיב מסומנים היטב ונבדקו טרם אכיפה.

השוטר בחקירתו הנגדית, כאשר עומת עם נ/1, הודה ברוב הגינותו כי אינו זוכר במדויק את מקום עמידתו וציין "בצד המזרחי לצומת, כשהפנים שלי לכיוון התנועה".

השוטר הודה בעדותו כי 10 מטרים לפני הצומת, מצד ימין, יש פתח כניסה לאתר בניה של הרכבת הקלה, המאפשר כניסת ויציאת משאיות. באותן שעות יש פקקים ואנשים מנסים לעקוף את הטור מהנתיב האמצעי "וחותכים את הפקק" (ע' 6 לפרוטוקול בש' 18). לטענתו הבחין בנאשם עובר את קו העצירה של הצומת בנתיב האמצעי.

עיון בת/1 ובעדות השוטר מעלים כי בשום שלב לא ציין השוטר כי שמר על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם מרגע ביצוע העבירה ועד עצירתו וכי הרכב בו הבחין מבצע את העבירה הוא אכן רכבו של הנאשם.

הנאשם בעדותו טען כי נסע בנתיב הימני, סטה שמאלה על מנת לעקוף משאית שעמדה במקום ולאחר עקיפתה חזר לנתיב הימני וממנו פנה ימינה.

עובדת הסטייה של הנאשם לנתיב אמצעי אינה שנויה במחלוקת. אפשר שהגורם לסטייה נעלם מעיני השוטר בהעדר קשר עין רצוף.

אני נותנת אמון מלא בדברי הנאשם אשר לסיבה שהולוכה אותו לסטייה לצורך עקיפה.

סוף דבר אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

הדין הקבוע ליום 6.9.18- מבוטל.

המזכירות תעביר העתק הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, י"ח אלול תשע"ח, 29 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

